

maaftee ogsaa være kommen netop til den Redaction, som den ærebe Minister har foreslaaet. Hvad der imidlertid maaftee har bidraget til, at man ikke har været opmærksom derpå, er den noget uklare Bestemmelse om disse værende Formænd, hvilken nødvendigt maatte lede til at troe, at naar en Skattesag skulde afgjøres i Communen A, skulde Overligningscommisfairerne for Communen B og C reise hen til Communen A for at holde Møde der; thi det vilde jo være besynderligt, om, naar Ligningscommisfairerne vare samlede i Communen A for at afgjøre dennes Skattesager, og de da vilde tage en Sag for, som vedkom Communen B, Formanden da skulde flytte sig fra den Stol, hvorpå han sad, og sætte sig paa en anden, og saa en anden Formand sætte sig paa den første Stol. Det vilde forekomme mig urigtigt, at Commisfairerne, naar de vare samlede, saaledes vægele Formand, eftersom de tog det ene eller det andet Stykke Papir frem. Derfor har jeg hidtil staaet i den Formening, at det var Paragraphens Mening, at i den By, hvorfra der var indkommet Skatteklager, skulde Commisfairerne samles, og der skulde Afgjørelsen finde Sted. Jeg fremspør dette ikke for paa nogen Maade at modsætte mig, at dette Endringsforslag senere bliver omændret paa den Maade, som den ærebe Minister har foreslaaet, men som Forklaring af, hvorfor jeg ikke fra Begyndelsen af har forstaaet Forslaget paa den Maade, som jeg nu hører, at det kan forstaaes. — Jeg skal ikke opholde mig ved Endringsforslaget under Nr. 50; det har dog ikke været uheldigere affattet, end at den ærebe Indenrigsminister strax ved at læse det har fundet den rette Mening deraf, men det vil jo, efter hvad den ærebe Formand for Udvalget har sagt, blive taget under Overveelse, om der maaftee kan gives det en bedre Redaction. Jeg maa ved dette Punkt tillade mig den Øtring, at det forekommer mig lidt haardt, naar den ærebe Indenrigsminister stadig urgerer den formeentlige Feil, hvori Udvalget skulde have gjort sig skyldig ved at gaae bort fra de Bestemmelser, som Lovudkastet indeholde om, at Magistraten ene skulde have den udøvende Myndighed, og at de valgte Medlemmer ikke skulde have no-

gen Deel i denne. Jeg vil kun dertil bemærke, at den ærebe Indenrigsminister vist vil erkjende, at det vilde være umuligt at føre denne Lov igjennem, naar en saa streng Afstillelse skulde finde Sted, og at en saadan heller ikke vilde passe til de overmaade smaa Forhold, vi have i mange Kjøbstæder, hvor det ikke blot er sædvansmæssigt, men, jeg tør påstaae, fuldkommen nødvendigt, at den udøvende Myndighed, den ene Magistratsperson, ved Uøvelsen af sine Functioner har Hjælp og Bistand af de borgerlig valgte Medlemmer. Jeg troer, at Udvalget netop ved at gaae denne Vej vil have bidraget overmaade Meget til, at denne Lov kan, hvad jeg haaber og særdeles ønsker, faae Lovskraft i denne Session.

Den ærebe Landsthingsmand for 6te Kreds (W. Petersen) har gjort forskellige Henslillinger til Udvalget, som ganske vist skulde blive tagne under nøie Overveelse mellem 2den og 3die Behandling. Jeg skal med Hensyn til hans Bemærkning om Regnskabsaaaret tillade mig at ytre, at jeg meget vel seer, at det kunde have sine Fordele, at Regnskabsaaaret i Communerne blev det samme som Finantsaaaret, navnlig fordi, som bekjendt, en ikke ubetydelig Deel af Communeudgifterne udredes til Staten og indbetales til denne i de to for Finantsaaaret gjældende Skatte-Terminer, der ikke falde sammen med Regnskabsaaaret i Kjøbstæderne; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at saa ofte denne Sag har været forhandlet ikke blot her paa Rigsdagen, men ogsaa i communale Forsamlinger, er der fra Communerne Side blevet reist en eenstemmig Modstand mod at komme ind paa Finantsaaaret som Regnskabsaar, og jeg seer heller ikke nogen egentlig Nødvendighed eller engang nogen overordentlig stor og væsentlig Fordeel ved at gjøre denne Forandring. — Med Hensyn til hvad der er bemærket om, at Kjøbstadcommunerne, i Sighed med, hvad der er tilstaaet Landcommunerne, burde have Ret til selv uden Auctionsdirectorens Mellemkomst at afholde Licitationer, skal det ligeledes blive taget under Overveelse, hvorvidt der er Anledning til at faae en saadan Paragraph sat ind. Jeg skal dog bemærke, at der i saa Henseende er nogen Forskel paa Forholdet i Kjøbstæderne og paa Landet, idet